

Geschiedenis

*De geschiedenis van Bibliotheek Tungelroy
(met dank aan Henny Beelen)*

Leo Beelen vertelt:

In het najaar van 1946 werd door het bestuur van de toen "RK Jonge Boeren" voorgesteld om de bibliotheek weer opnieuw op te richten. Vóór de oorlog was er ook een bibliotheek in Tungelroy. Deze was gevestigd in de toenmalige Piuszaal maar die werd in 1943 door bombardementen verwoest. Door het bestuur werd ik (Lei van Driekske) gevraagd mee te helpen om de bibliotheek opnieuw op te richten. Met een bedrag van fl. 100,= werden er 31 boeken gekocht. Maar de vraag was, waar konden we

de bibliotheek opstarten? Er werd aan J. Stals (Moeëne Sjeng) gevraagd of wij bij hem in de keuken (ongeveer 5x7 meter) de bibliotheek mochten beginnen. Zijn dochters Mieke en Toke stemden toe en zo werd in het boerderijtje tegenover de kerk de bibliotheek gevestigd.

We konden van andere "RK Jonge Boeren" 70 boeken en een kast lenen en van de fam. Peerlings kregen we nog een oude kledingkast. Zo werd eind november 1946 de parochiebibliotheek Tungelroy geopend. We mochten op zondag gebruik maken van de ruimte en de eerste zondag werden er 16 boeken voor volwassenen uitgeleend. Jeugdboeken waren er toen nog niet. De opbrengst was fl. 1,60. Omdat wij geen huur hoefden te betalen konden wij dit leesgeld gebruiken om nieuwe boeken te kopen. Na 3 jaar hadden we zelf ongeveer 130 boeken. De geleende boeken konden terug, de kast mochten we houden.

In 1949 kwam er een nieuwe Piuszaal. We konden gebruik maken van een kamertje van 4x4 meter dat ook in gebruik was door het Groene Kruis. In die tijd hebben we ook jeugdboeken aangeschaft.

In de Tungeler Wallen kwamen Molukkers te wonen die veel gebruik van de bibliotheek maakten. Dit was gunstig voor ons want zo konden wij weer veel nieuwe boeken kopen. Door een verbouwing moest de

bibliotheek echter verhuizen naar Café Petit. Dit was het pand naast de basisschool. Na ongeveer een jaar konden we weer terug naar de Piuszaal. We konden toen gebruik maken van de bovenste ruimte welke in gebruik was geweest door de meisjes van de Jonge Garde. De bibliotheek werd uitgebreid met een serie jeugd- en tienerboeken.

Toen de bieb zo'n 25 jaar bestond werd de ruimte te klein. In de jaren daarna werd besloten om de muurkasten uit te breken en bij de ruimte te betrekken. Er werd hout gekocht afkomstig van de afgebroken kapel op de Wilhelminasingel. Hier werden door bouwbedrijf Kiggen boekenrekken van gemaakt. De vloerbedekking werd gratis geleverd en gelegd door J. Kiggen.

Ondertussen hebben we het 40-, 50- en 60-jarig bestaan gevierd. Na dit laatste jubileum heb ik, vanwege mijn verhuizing naar Stramproy, afscheid genomen van de bieb. In 2006 werd er een nieuw gemeenschapshuis gebouwd (MFA KimpeVeld aan het Barbaraplein) waar de bibliotheek in april 2008 naar toe is verhuisd en een stichting is geworden. Deze Stichting Bibliotheek Tungelroy wordt tot op heden vrijwillig gerund door mijn twee schoondochters, Henny en Marleen.